

спроможності у кожному виробничому підрозділі. За результатами аналізу виробництва продукції і використання запасів на підприємствах помітно, що підприємства кондитерської промисловості, конкуруючи між собою, певним чином забезпечують населення продукцією. Встановлено обернений зв'язок між споживанням кондитерських продуктів, якістю і ціною на сировину. Дослідження показали, що обсяги споживання продукції мають тенденцію до зниження, що вимагає від виробників пошуку шляхів утримання і росту прибутковості їх діяльності не за рахунок нарощування обсягів виробництва, а за рахунок збалансованого використання виробничих запасів. Доведено, що підприємствам галузі необхідно спрямувати зусилля на переоснащення підприємств та зниження затрат на виробництво продукції.

Література

1. Корінько М. Д. Управлінський облік при диверсифікації // Актуальні проблеми економіки. — 2005. — №2 (44). — С. 121—127.
2. Чирков В. Г. Эффектометрия: Популярные очерки. — К.: Феникс, 2005. — 240 с.
3. Управление крупным предприятием / А. В. Козаченко, А. Н. Ляшенко, И. Ю. Ладыко и др. — К.: Либра, 2006. — 384 с.

УДК 332.8

Г. В. Біляєва, аспірантка,
Харківська національна академія міського господарства

ЗБАЛАНСОВАНА СИСТЕМА ПОКАЗНИКІВ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК НОВА МЕТОДИКА РОЗВИТКУ ЖИТЛОВОГО ГОСПОДАРСТВА

Розглядаються проблеми та особливості процесу реформування житлового господарства. Запропонована нова методика стабільного та збалансованого розвитку житлових організацій.

Problems and peculiarities of housing and communal services reformation process are considered. New methods of stable and well-balanced development of housing and communal enterprises are suggested.

Житлове господарство — це провідна підгалузь житлово-комунальної інфраструктури міст, метою існування якого є створення оптимальних умов для проживання та якісного обслуговування населення. Цього можливо досягти шляхом забезпечення належного виконання санітарно-технічних норм з експлуатації житлових будинків та утримання прилеглої території, своєчасного проведення ремонтів і реконструкції житлового фонду.

Протягом останніх років з'явилося чимало наукових публікацій та було проведено досить багато конференцій, присвячених проблемам реформи житлово-комунального господарства [1, 4, 5]. Ключовою проблемою є те, що сьогодні житлове господарство перебуває у затяжній системній кризі. Існує багато причин цього кризового становища, серед яких виділяються такі як непокриття тарифами собівартості послуг і недофінансування утримання житлового господарства.

Так, у м. Харкові з метою розв'язання питання приведення тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій у відповідність до економічно обґрунтованих витрат на виробництво цих послуг, виконком Харківської міської ради затвердив диференційовані тарифи на квартирну плату залежно від поверховості, технічного стану житлового фонду, забезпечення інженерним обладнанням та рівня благоустрою помешкань [3].

До затвердження нових тарифів на послуги у м. Харкові діяли тарифи, прийняті ще 28 квітня 1999 р. (зі змінами від 10 травня 2000 р.), які складали за 1 кв. м загальної площі в місяць для житлових будинків, обладнаних ліфтами, — 0,37 грн, а для житлових будинків без ліфтів — 0,28 грн.

З 1 січня 2007 р. тарифи на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій у м. Харкові зросли майже на 40 %, і сьогодні складають від 0,703 грн до 0,978 грн за 1 кв. м загальної площі.

Звичайно, що тарифи повинні зростати, але вони мають відповідати життєвому рівню мешканців та бути дійсно обґрунтованими. Для того щоб зростання не було «шоковим», на думку автора, тарифи краще підіймати частіше, але з відносно невеликим ступенем. Слід зауважити, що після різкого підвищення тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій у м. Харкові простежується значний спад рівня сплати населення за квартирну плату. Так, у січні 2007 р. рівень сплати населення скоротився порівняно з 2006 р. на 39,5 %. Середній рівень сплати населення за квартирну плату за вісім місяців 2007 р.

становив 69,0 %, що менше на 30,9 % порівняно з середнім рівнем сплати за попередні чотири роки.

Не слід також забувати і про головний критерій споживача при оплаті послуг — це якість та своєчасність надання послуг з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій. Відомо, що існуюча зараз низька якість послуг, які надаються житлово-експлуатаційними підприємствами, викликає цілком справедливе незадоволення мешканців міста, що в результаті негативно впливає на рівень їх оплати.

Існуючі нині фінансові умови діяльності житлово-експлуатаційних організацій не відповідають критеріям збалансованості та стабільності господарювання, а тому й не приваблюють інвестиції у житлове господарство. Збалансованість та стабільність необхідні для виконання житлово-експлуатаційними організаціями своєї соціально важливої місії — надання послуг населенню та утримання об'єктів житлового фонду.

Узагальнюючи досвід існуючих процесів реформування житлової галузі, слід зробити висновок, що сучасна ринково адаптована методика функціонування організацій житлового господарства має органічно поєднувати принцип збалансованого розвитку як фінансових, так і нефінансових процесів (процесів підготовки та розвитку персоналу, організації діяльності і якості обслуговування об'єктів житлового фонду), а також подальшу можливість комплексного оцінювання результатів господарської діяльності. Такою прогресивною методикою може стати збалансована система показників господарської діяльності [2].

Головною особливістю цього методу є наявність вимог системності та збалансованості діяльності, які спираються на такі базові показники господарювання підприємств, як фінанси, кадри, процеси та споживачі послуг. За допомогою вказаних показників стає можливим забезпечення виконання житловими організаціями усіх функцій з належного утримання будинків.

Отже, запропонована автором методика може стати перспективним напрямком розвитку житлового господарства. Це обумовлено тим, що ця методика спрямовує житлові організації на створення господарського механізму, який враховує кон'юнктуру та тенденції ринку і приділяє особливу увагу взаємоузгодженню та збалансуванню фінансової, матеріально-технічної, кадрової, інформаційної підсистем функціонування галузі до потреб мешканців.

Література

1. *Єремєєв І. С., Горделадзе М. В.* Катастрофам дешевше запобігати, аніж вже потім долати їх... // Міське господарство України. — 2007. — № 1. — С. 19—22.
2. *Каплан Р., Нортон Д.* Организация, ориентированная на стратегию. — М.: ЗАО «Олимп-Бизнес», 2004. — 384 с.
3. Про встановлення тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій (квартирну плату) для житлово-експлуатаційних підприємств комунальної власності територіальної громади м. Харкова: Рішення Виконавчого комітету Харківської міської ради від 04.10.06 № 806 // Слобода. — 2006. — № 81. — С. 5—7.
4. *Пунырев Е. И.* Реформа ЖКХ: концепция и реалии // ЖКХ. — 2006. — № 9. — С. 17—19.
5. *Ряховская А. Н., Таги-Заде Ф. Г.* Услуги по содержанию жилфонда // ЖКХ. — 2006. — № 9. — С. 23—26.

УДК 338.45

О. Є. Федорченко, асистент кафедри
обліку підприємницької діяльності,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ ДЕБІТОРСЬКОЮ ЗАБОРГОВАНІСТЮ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Стаття присвячена питанням організації управління дебіторською заборгованістю на підприємствах у сучасних ринкових умовах як чинником посилення ефективності системи управління ними.

The article is devoted to the questions of creditors' debts management organization on enterprises within modern market conditions as the factor of the efficiency strengthening of their management systems.

Управління дебіторською заборгованістю є одним з найважливіших елементів управлінської діяльності на підприємстві. Передусім це пов'язано з тим, що в умовах діяльності на висококонкурентних ринках такий важливий етап фінансово-господарської діяльності підприємства, як обіг коштів, не повинен залежати від дій або планів контрагентів. Питання повернення грошових коштів від боржників у всі часи стояло гостро, але особливої актуальності набуло в 90-х роках минулого сторіччя під час гіперінфляції в Україні. Саме тоді вперше, після тривалого панування планової економіки, коли наперед було відомо, коли платити, скільки і кому, керівники підприємств почали замислюватись над тим, що суми грошових коштів, які погашаються боржниками, через певний час вже не мають тієї початкової цінності (вартості).